

Snorre Sturlason i Ældre Edda skrev digtet Vøluspa (Vølvens spådom) i fornyrdísleg – her følger kvædet af As-geir til Jørgens afskedsreception på samme mål:

Hør mig alle herlige gæster
Store og små, sønner som døtre.
Jørgen han går nu, jeg skal det fæste:
Som ansat var, som ven han er.

Bærer af viden, bager som viking,
Høvding af rang, hædersmand af byrd.
Landsbyen er her, langs ad og fylke,
Hirdens hyldest har han hentet.

Prises han skal så, pladsen han fyldte
Mere end det - mest han det skabte.
Renfærdig en ånd, Retfærdig med hånd,
Mukkert, mejsel, mjød og mønje.

Salshuset dér står, svinestald hisset
Jørgen har da jordlodden pisset
Af som sit eget. Arves det skal dog,
Hjerter skælver, jubel udbryd

Trygt de vil løfte, To små skjoldunger
Kækt de her står, Klaus og Maria.
Høvdingegjorden Herren han gjorde
Klogt han valgte, Kraftfuldt mindet.

Farvel da, Jørgen. Fastere venskab
Knytter vi nu. Kan hænde vi ses
Kan ske vi sås. Kun - fast består dog
Kernens respekt klart i min hu.